

ע"פ 22804/04/19 - רם מוריה נגד אלוט תקשורת בע"מ

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 22804-04-19

ניתן ביום 15 אפריל 2019

המערער

רם מוריה

המשיבה

-
אלוט תקשורת בע"מ

בשם המערער - עו"ד אלון קורל

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטתה של שופטת בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב (השופטת דגית ויסמן; סע"ש 28677-02-16, מיום 31.3.2019; להלן: **החלטת בית הדין האזורי**) שלא לפסול עצמה מלדון בתיק זה, לאחר שנתבקשה לעשות כן על ידי המערער.
2. בהחלטת בית הדין האזורי נדחתה בקשת הפסילה שכן המערער לא השכיל להצביע על כל חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. בית הדין האזורי קבע, בתמצית, כדלקמן:
 - א. נימוקי המערער בבקשת הפסילה הם שניים: החלטות דיוניות שהתקבלו על ידי המותב במהלך חקירתו הנגדית של המשיב; ודברים שנאמרו על ידי המותב לב"כ המערער במהלך הדיון, והאופן בו נאמרו;
 - ב. בהתייחס להחלטות דיוניות קבע בית הדין האזורי כי בהתאם לכללים שבפסיקה, חוסר שביעות רצון של צד להליך מהחלטות בית הדין אינו מקים עילת פסלות;
 - ג. בהתייחס לטענות המערער בדבר אמירות שנאמרו לב"כ המערער במהלך הדיון ביום 19.2.19, קבע בית הדין האזורי כי בהתחשב במכלול הנסיבות בענייננו, ולאור כך שהמותב הביע את צערו על כך שדברים

שנאמרו - נאמרו באופן שנאמרו, אין מקום לפסילת המותב, שכן הכלל הוא שאין להיתפס לכל התבטאות המועלית במהלך הדיון ככזו המעידה, כביכול, על קיומה של דעה קדומה וכעילה לפסילת השופט, אלא יש לבחון את מכלול הנסיבות;

ד. לבסוף קבע בית הדין האזורי כי אין מקום להורות על פסילת המותב שכן מדובר בהליך שנמשך למעלה מ-3 שנים בפני אותו מותב, וכאשר התקיימו כבר שתי ישיבות הוכחות. גם מטעם זה, קבע בית הדין האזורי, יש מקום להמשיך את בירור התובענה בפני המותב בפניו היא מתבררת.

3. בערעור שלפני טוען המערער, בתמצית, כדלקמן:

א. התבטאויות המותב במהלך הדיון ביום 19.2.2019, המובאות בפרוטוקול הדיון ובכתב הערעור, מעלות חשש כבד כי המותב הדן בתיק אינו יכול לדון בו באופן אובייקטיבי ותוך איזון בין הצדדים;

ב. מבחינת נסיבותיו האובייקטיביות של מהלך הדיון מיום 19.2.2019, חששו של המערער הוא שדעתה של השופטת דגית ויסמן "ננעלה" כך שלא תוכל לנהל את ההליך באופן אובייקטיבי, וכי המערער לא יזכה ליחס שווה ומאוזן בבחינת עניינו על ידי המותב הנוכחי. לפיכך, לטענת המערער, ישנו חשש ממש למשוא פנים בניהול הליך בירור תביעתו;

ג. את טענתו בדבר "נעילת" דעתו של המותב מבסס המערער על מספר החלטות שהתקבלו במהלך הדיון האמור מיום 19.2.2019, בהן לא התקבלו התנגדויות ב"כ המערער לשאלות שהופנו אל המערער במהלך חקירתו הנגדית.

4. למען שלמות התמונה יצוין כי בעמוד 41 לפרוטוקול הדיון בבית הדין האזורי מיום 19.2.2019, מביע המותב את צערו על כך שנאלץ להרים את קולו. עוד מצוין שם כי אף ב"כ המערער הרים את קולו במהלך הדיון ולא הסכים לסיים את הטיעון, תוך שהפריע לבת הדין להכתיב החלטה. עקב כך, נכתב בפרוטוקול, נאלץ המותב, בחוסר ברירה, להרים את קולו בניסיון להתגבר על הרמת קולו של ב"כ המערער שלא נענה להפצרותיו של המותב.

הכרעה

5. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפניי, לרבות טיעוני המערער בהליך לפני בית הדין האזורי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. על טעמי לכך אעמוד להלן.

6. הלכה היא כי "מעצם היות הבקשה לפסלות שופט בקשה המטילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות" (ראו: עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012)).

עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית, ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל: עפ"ס 57019-01-11 ליאת חן - בן עליזה חן ושות' (21.2.2011)).

7. זאת ועוד: חזקה היא כי השופט היושב בדיון מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא

משוא פנים. אף כלל הוא, כי יינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין, וערכאת הערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו: עפ"ס 16943-11-11 **חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי** (26.1.2012), והאסמכתאות שם; עפ"ס 28458-10-11 **עמותת אנואר לקידום מעמד האישה - אומימה מחאמיד** (10.11.2011), והאסמכתאות שם).

8. בנסיבות המקרה הנדון, איני סבורה שעלה בידי המערער להציג ראיה לנסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים בניהול ההליך מצד בית הדין האזורי, אף לא לאור החלטות המותב והתנהלותו במהלך הדיון. ואבאר.

9. **באשר לטענות המערער בדבר התבטאויותיו של המותב והרמת הקול על ב"כ המערער במהלך הדיון ביום 19.2.2019** - ראשית דבר, הלכה היא כי "ככלל, באמירות לכאוריות במסגרת החלטת ביניים אין כדי ללמד כי דעתו של בית הדין ננעלה וכי אין בידי מי מהצדדים לשכנע את בית הדין בעניין שבלב המחלוקת בתובענה העיקרית" (ראו: עפ"ס 57019-01-11 **ליאתיחן, עו"ד - בן עליזהחןושות, משרדעורכידין** (21.2.2011); עפ"ס 10808-12-10 **מזל עובד - מדינת ישראל, משרד החינוך** (21.12.2010)).

שנית, בהחלטת בית הדין האזורי נדחו מפורשות טענות המערער על כך שדעתו של בית הדין "ננעלה" באופן שלא יוכל לנהל את ההליך באופן אובייקטיבי וליתן החלטה עניינית בהליך הנדון. זאת, תוך שהודגש כי "ההתנצחויות בין ב"כ התובע (בעניינינו - המערער) והמותב תועדו בעיקרן בפרוטוקול, אשר כאמור - מדבר בעד עצמו. כבר בהחלטה מיום 19.2.19 (עמ' 41 לפרוטוקול) הביע המותב את צערו על דברים שנאמרו כפי שנאמרו. עם זאת, אין בכך ללמד שדעתו של המותב נעולה או כי קיים חשש ממשי למשוא פנים".

אף דעתי היא כי התבטאויות אלה אינן מתגבשות לכלל עילת פסלות, ואף אינן מעידות על כך שננעלה דעתו של בית הדין באשר לתוצאות ההליך.

10. **באשר לטענות המערער בהתייחס להחלטותיו הדיוניות של בית הדין במסגרת נדחו התנגדויות ב"כ המערער לשאלות שהופנו למערער במהלך חקירתו הנגדית** - אף אלו אינן מגבשות עילה של חשש ממשי למשוא פנים. הלכה פסוקה היא, כי בהחלטות דיוניות כשלעצמן אין די כדי לבסס עילת פסלות, בין אם מדובר בהחלטה יחידה ובין אם מדובר במספר החלטות, שכן חוסר שביעות רצון של צד להליך מהחלטותיו של בית הדין, אינה מהווה עילה המבססת חשד לניהול המשפט משוא פנים ומכאן כי אינה יכולה להיות בסיס לפסילת השופט היושב בדין (ראו, למשל: עא"ח (ארצי) 101/05 **נאילה דקמאני - שירות התעסוקה** (12.1.06); עא"ח (ארצי) 32/07 **טופ אפסילון חברה לבניה בע"מ - ויקטור ורברוב** (15.07.2007), והאסמכתאות שם).

הנה כי כן, "אין מסיקים מסקנה בדבר משוא פנים כביכול מתוך חיבורן האריתמטי של טענות דיוניות שנדחו" (ראו: עפ"ס 27592-03-12 **עמוס אפלברג - מכון היהלומים הישראלי IDI בע"מ**, (25.4.2012); עפ"ס 408-04-13 **ד"ר מיכל דחוח הלוי - מדינת ישראל - משרד מבקר המדינה** (05.05.2013)).

11. יצוין כי יש ליתן משקל רב לעמדת מותב בית הדין האזורי, לפיה אין מקום לפסילתו, וכי אין מניעה בעיניו להמשיך לדון בתיק באופן אובייקטיבי וענייני. עוד יצוין כי נתתי דעתי לכך שבית הדין האזורי הביע הסתייגות מהרמת קולו על ב"כ המערער, ולכך שההליך מתנהל בפני המותב - שכעת מבוקשת פסילתו - במשך למעלה

מ-3 שנים, ולאחר שהתקיימו שתי ישיבות הוכחות בפני המותב. לא רק שאין הצדקה לכך, אלא שאני סבורה כי בהעברת ההליך לשמיעה בפני מותב אחר, שאינו מכיר את עובדות המקרה, תהיה משום הכבדה יתירה על המערער ופגיעה שאינה הכרחית בזכויותיו הדיוניות.

12. נוכח האמור, לא מצאתי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי, ומכאן כי נסיבות המקרה אינן באות בגדר המקרים החריגים שבהם ערכאת הערעור תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, במקצועיות, וללא משוא פנים.

13. **סוף דבר** - נוכח כל האמור לעיל, הערעור נדחה. משלא התבקשה תגובת המשיב, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ט (15 אפריל 2019), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה